

Yayın ilkeleri, izinler ve abonelik hakkında ayrıntılı bilgi:

E-mail: bilgi@uidergisi.com

Web: www.uidergisi.com

Uluslararası Göçlerin Bir Güvenlik Konusuna Dönüşümü: Avrupa'da Radikal Sağ Partiler ve Göçün Güvenlikleştirilmesi

Nazif MANDACI* ve Gökay ÖZERİM**

* Prof. Dr., Yaşar Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

** Dr., Yaşar Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Bu makaleye atıf için: Mandacı, Nazif ve Gökay Özerim, “Uluslararası Göçlerin Bir Güvenlik Konusuna Dönüşümü: Avrupa’da Radikal Sağ Partiler ve Göçün Güvenlikleştirilmesi”, *Uluslararası İlişkiler*, Cilt 10, Sayı 39 (Güz 2013), s. 105-130.

Bu makalenin tüm hakları Uluslararası İlişkiler Konseyi Derneği’ne aittir. Önceden yazılı izin alınmadan hiç bir iletişim, kopyalama ya da yayın sistemi kullanılarak yeniden yayımlanamaz, çoğaltılamaz, dağıtılamaz, satılamaz veya herhangi bir şekilde kamunun ücretli/ücretsiz kullanımına sunulamaz. Akademik ve haber amaçlı kısa alıntılar bu kuralın dışındadır.

Aksi belirtilmediği sürece *Uluslararası İlişkiler*’de yayımlanan yazılarda belirtilen fikirler yalnızca yazarına/yazarlarına aittir. UİK Derneğini, editörleri ve diğer yazarları bağlamaz.

Uluslararası Göçlerin Bir Güvenlik Konusuna Dönüşümü: Avrupa'da Radikal Sağ Partiler ve Göçün Güvenlikleştirilmesi

Nazif MANDACI ve Gökay ÖZERİM*

ÖZET

Bu çalışma, Avrupa'da göç karşıtı politikalarının güvenikleştirme sürecinin bir ürünü olduğunu ve bu sürecin en etkin aktörlerinden olan radikal sağ partilerin, göç karşıtı söylem ve yaklaşımlarını ortak bazı güvenlik temalarını kullanarak inşa ettiklerini ortaya koymaktadır. Bu temalar ulusal güvenlik, ekonomik güvenlik, kültürel güvenlik ve iç güvenlik şeklinde sınıflandırılabilir, temaların kullanım ağırlıkları da ülkelerin tarihsel, sosyal ve kültürel farklılıklarından yoğun biçimde etkilenmektedir. Çalışma içerisinde bu farklılıkların etkileri ve güvenikleştirme süreci, eleştirel söylem analizine dayalı kurgulanmış bir yöntem çerçevesinde, popülist ve göç karşıtı politikalarıyla seçim başarısı kazanmış iki radikal sağ parti olan Avusturya'dan Avusturya Özgürlük Partisi (FPÖ) ve İsveç'ten İsveç Demokratları (SD) partilerine yönelik analizlerle incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Göç, Avrupa Birliği, Güvenikleştirme, Radikal Sağ Partiler.

Converting International Migrations into Issue of Security: Radical Right Parties in Europe and Securitization of Migration

ABSTRACT

This study reveals that anti-immigrant policies in Europe result from a process of securitization, and that, within this process, radical right parties have been formulating discourses and approaches through a construction process by using some common security themes. These security themes can be classified as national security, economic security, cultural security and internal security. The frequency with which radical right parties use these themes may vary according to the specific historical, social and cultural characteristics of a particular country. The impact of these differences is studied in by a methodology based on securitization theory and critical discourse analysis and by analysing two radical right parties that achieved election success with their anti-immigrant policies: Freedom Party of Austria (FPÖ) from Austria, and Sweden Democrat (SD) from Sweden.

Keywords: International Migration, European Union, Securitization, Radical Right Parties.

* Nazif Mandacı, Prof. Dr., Uluslararası İlişkiler Bölümü, İİBF, Yaşar Üniversitesi, İzmir. E-posta: nazif.mandaci@yasar.edu.tr. Gökay Özerim, Dr., Öğretim Görevlisi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, İİBF, Yaşar Üniversitesi, İzmir. E-posta: gokay.ozerim@yasar.edu.tr.

Giriş

Uluslararası göçlerin artan yoğunluğu ve etkileri, göç konusunu günümüz toplumları ve devletleri için önem taşıyan bir gündem maddesi haline getirmiştir. Bu çerçevede, uluslararası göçler Avrupa'nın İkinci Dünya Savaşı sonrası yaşamakta olduğu sosyal ve ekonomik dönüşümün en önemli deneyimlerinden birini teşkil etmektedir. Bu deneyim, refah devletinin yeniden yapılandırılmasından çok kültürlülüğe ilişkin vizyon ve uygulamalara kadar geniş ve iç içe geçmiş bir politika ekseninde şekillenmektedir. Daha da önemlisi, Avrupa'nın yaşamakta olduğu bütünleşme süreci, uluslararası göçlere ulusal ve uluslararası boyutun yanı sıra ulus üstü bir yönetim boyutunu da eklemiştir.

Hangi boyutta ve düzeyde değerlendirilirse değerlendirilsin, uluslararası göç konusu ve göçmenlerin Avrupa ülkelerinin siyasi ve ekonomik yaşam alanlarında konumlandırılması meselesi kendiliğinden gelişen bir süreç değildir. Birçok farklı aktör bu konumlandırma sürecinde etkin biçimde yer almakta; farklı düzeylerde ve farklı etkilerle göçmenlerin haklarından kamuoyundaki algılanmalarına kadar uzanan birçok konuda politikaların üretilmesinde rol oynamaktadırlar. Bu konumlandırmanın ne şekilde inşa edildiği ve göçmenler üzerinde ne boyutta etkiler yarattığı ise Avrupa ülkelerinde göç politikalarını incelerken odaklanılması gereken önemli bir konudur.

Avrupa'daki genel resme bakıldığında, son yıllarda göç olgusuna ve göçmenlere giderek artan oranda güvenlik kaygılarıyla rol biçme eğilimi dikkati çekmektedir. Bu rolün inşası sürecinde yeri olan yerel, ulusal ve uluslararası düzeydeki aktörler, sadece göçmenlere yönelik politikaları değil; göçmenlerin Avrupa halkları gözündeki imajını belirlemede de etkin bir görev üstlenmektedirler. Yukarıda açıklanan perspektiften bakıldığında, Avrupa'da göçe yönelik sınırlayıcı ve göçmenlere yönelik dışlayıcı yaklaşımları tek bir aktöre ve yalnızca yabancı düşmanlığına bağlamak, resmin bütününe de gözden kaçırmak ve sorunu basite indirgemekle eşdeğerdir. Aynı bağlamda bu sürecin Kopenhag Ekolü tarafından literatüre sunulan "güvenlikleştirme" boyutunu da tek bir düzlemde ve eksik yorumlamak anlamına gelmektedir. Bu çalışmanın da hareket noktasını teşkil eden Avrupa'da göç ve göçmen karşıtlığı, ulusal ve ulus üstü birçok aktörün farklı düzeylerdeki etkileriyle ve farklı fikirsel araçları temel almasıyla inşa edilmektedir.

2000'li yılların başlarında göçmen karşıtı söyleme sahip partilerin belirli Avrupa ülkelerinin parlamentolarında kazanmış oldukları yer ve ana akım partilerle koalisyonlar kurabilmeleri, ilk aşamada şok etkisi yaratsa da zamanla kabullenilebilir bir durum haline gelmiştir.¹ Bu partiler sadece yasadışı göçe değil, göçün her türüsüne karşıdırlar. Bu kapsamda göçü bir güvenlik konusu ve tehdit olarak konumlandırmaktadırlar.

Soğuk Savaş'ın bitimini takiben uluslararası ilişkiler disiplinindeki birçok kavram gibi güvenlik kavramı da yeniden tanımlanmış ve kavramın sınırları geleneksel kapsamından çıkarak genişlemiştir. Göç de bu tanım içerisinde bir tehdit olarak kendine yer bulabilmiştir ve bu süreç, aynı zamanda göç konusunun güvenlik söylemi ile en fazla kesiştiği dönem olmaktadır.² Konunun seçmen kitlesi kazanmak için bir kestirme yol işlevi

1 Carl Ulrik Schierup *et al.*, *Migration, Citizenship and the European Welfare State: A European Dilemma*, Oxford, Oxford University Press, 2006, s.3.

2 Jef Huysmans, *The Politics of Insecurity: Fear, Migration and Asylum in the EU*, Londra, Routledge, 2006, s.45.

görmesi, popülist politika izleyen özellikle radikal sağ partiler için bulunmaz bir seçim malzemesi yaratmıştır. Öyle ki, bu partiler çok kültürlülük söyleminin sarsılmaz kabul edildiği İsveç, İngiltere ve Hollanda gibi ülkelerde de destek kazanabilmektedirler. Bu konjonktür içerisinde seçimlerde ırk kozunu oynamak isteyen ve seçim kampanyalarının ana konusu haline getiren partilerin sayısı da azımsanmayacak derecede fazladır.

Bu kapsamda, bu çalışmada güvenikleştirme kuramı çerçevesinde Avrupa'da radikal sağ partilerin göçü bir güvenlik konusu olarak çerçeveledirmeleri süreci incelenecek, bu süreçte kullandıkları ana güvenlik temaları analiz edilecektir. Çalışmanın ilk bölümü güvenikleştirme kuramı ile göç arasındaki bağlama ilişkin bir arkaplan sunarken ikinci bölümü Avusturya'dan *Avusturya Özgürlük Partisi* (FPÖ) ve İsveç'ten *İsveç Demokratları Partisi* (SD) partilerinin göç karşıtı politikaları ekseninde bu temaların kullanımını ortaya koyacaktır.³

Güvenikleştirme Kuramı ve Uluslararası Göçler

Tarihsel süreç, önemli bir arkaplan olarak incelendiğinde, Soğuk Savaş'ın bitimiyle birlikte güvenliğin parçası sayılabilecek tüm yapıların, aktörlerin ve rollerin bir dönüşüm sürecine girdiği görülmektedir. Dolayısıyla, bu dönem içerisinde tehditler ve güvenlik nesneleri de eş zamanlı bir dönüşüm sürecine dâhil olmuştur.⁴ Bu dönüşümün bir sonucu olarak, geleneksel güvenlik çalışmalarının perspektifinin odaklandığı devlet merkezli ve güvenliğin askeri tanımına dayalı bakış açısının yeterliliği sorgulanmaya başlanmış, güvenlik çalışmalarının soruları boyut ve kapsam değişimiyle karşı karşıya kalmıştır.

Güvenliğe ilişkin yeni yaklaşımların geliştirilmesinde ve güvenliğin tanımının dönüşümünde Kopenhag, Aberystwyth ve Paris ekollerinin rolü büyüktür. Bunların içerisinden inşacı yaklaşımı temel alarak güvenlik çalışmalarına yeni bir bakış açısı kazandıran Kopenhag Ekolü ve öncü isimleri Buzan, Waeber ve Wilde, 1990'lar itibarıyla güvenikleştirmeye ilişkin literatürü yaratmışlardır. Güvenikleştirme yaklaşımı, güvenliği objektif bir durum olmanın ötesinde söylemsel ve siyasi bir kuvvet olarak konumlandırarak ve tanımlayarak farklı bir bakış açısı sunmuştur.⁵ Bu bakış açısına göre çeşitli aktörler güvenlik tanımını inşa etmekte, bu inşa sürecinde tehditleri yaratmakta ya da tanıtmakta fakat en nihayetinde bunu gücün bir aracı olarak kullanmaktadırlar. Buzan, Waeber ve Wilde, güvenliği ve güvenliğin tanımından yola çıkarak güvenikleştirmeyi bir konuyu politikanın özel bir çeşidi ya da politika üstü olarak çerçeveleyen siyasallaştırmanın aşırı bir versiyonu olarak tanımlamaktadırlar.⁶ Bu tanımlamadan da anlaşılacağı üzere

3 Bu çalışmada kullanılan yöntem ve vaka analiz çalışmalarında Prof. Dr. Nazif Mandacı danışmanlığında Dr. Gökay Özerim tarafından yazılan, "Avrupa'da Radikal Sağ Partiler ve Göç Karşıtlığı: Güvenlik Temaları Ekseninde Göç Karşıtı Söylemin İnşası" adlı doktora tezi çalışması temel alınmıştır.

4 Şevket Ovalı, "Ütopya ile Pratik Arasında: Uluslararası İlişkilerde İnsan Güvenliği Kavramsallaştırması", *Uluslararası İlişkiler*, 2006, Cilt 10, No.3, s.4.

5 Barry Buzan *et.al. The Evolution of International Security Studies*, Cambridge, Cambridge University Press, 2009, s.213.

6 *Ibid.*, s.23.

güvenlikleştirme, bir konunun acil önlem gerektiren ve siyasi sürecin normal sınırları dışında hareketleri meşru kılan bir dış tehdit olarak sunabilmekte, “kural dışı” yaklaşımları harekete geçirebilmek için bir meşrulaştırma aracı işlevi görebilmektedir. Kopenhag Ekolü’ne göre, bir konu güvenliğe ilişkin söylemsel politikalarla kendini güvenlik problemi olarak göstermektedir.⁷ Bu çerçevede söylemin güvenlikleştirme yaklaşımında merkezi bir “aracı” rolü bulunmaktadır. Bu noktadan hareketle Balzacq güvenlikleştirmeyi, belirli bir hedef dinleyiciyi (*audience*) kabul etmeye ikna etmek amacıyla tartışmacı uygulamalar sürdüren, belirli bir gelişmenin dizginleyici bir politika oluşturmayı hak edecek kadar tehdit yarattığını iddia eden bir süreç olarak tanımlamaktadır.⁸

Bu sürecin önemli bileşenlerinin başında aktörler ve ajanslar gelmektedir; çünkü güvenlikleştirme bir süreç olarak aktör güdümlü bir perspektifte şekillenmektedir. Güvenlikleştirme sürecinin diğer önemli bileşenleri olarak ise söylem (*speech act*), referans nesnesi (*referant object*) ve güvenlikleştirici aktörler (*securitising actors*) tanımlanmaktadır. Referans nesnesi, tehdit altında gösterilen konu veya unsurlardır. Güvenlikleştirici aktörler ise bu referans nesnelerinin tehdit edildiği algısını yaratan ya da bu savı meşrulaştırmaya çalışan aktörlerdir.

Güvenlikleştirme, bir şeyi ya da konuyu güvenlik konusu olarak çerçevelemektedir ve bu çerçeveleme süreci söylem aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Dilbilimci Austin’in kavramlaştırmasından ödünç alınan söylem kavramı en basit tanımıyla, söylem kavramında farklı olarak, sözün işlevine farklı bir bakış açısı getirmekte ve sözün sadece negatif ya da pozitif yargı içermediğini; içeriğinde performatif ifadeler de içerebileceğini iddia etmektedir.⁹

Buzan, Waever ve Wilde, göçün güvenlik söyleminde yer almasının daha çok “X halkı Y halkının akınlarıyla istila edilmekte veya zayıflatılmaktadır. X toplumu olduğu şekilde kalamayacaktır; çünkü diğerleri toplumu tekrardan dizayn edeceklerdir. X kimliği, nüfusun kompozisyonundaki değişim ile farklılaşacaktır” şeklinde bir kalıp içerisinde şekillendiğini belirtmiştir.¹⁰ Bu söylem kalıbına bakıldığında “istila”, “diğerleri”, “kimlik” gibi öğelerin gerçekten de güncel göç karşıtı söylem içerisinde çeşitli aktörlerce sıkça vurgulandığı görülebilmektedir. Fakat Avrupa’da göç karşıtı parti ve gruplar göçü güvenlikleştirirken artık bu kalıpların da ötesinde bir söylem oluşturmaktadırlar.

Son olarak güvenlikleştirme sürecinin etkinliğinde, bu sürecin bir ögesi olan ve Kopenhag Ekolü tarafından “dinleyici” (*audience*) olarak tanımlanan toplumun içinde yaşadığı koşullar da göçün bir güvenlik konusu haline gelmesinde etkili olduğunun altı çizilebilir. Bu açıdan bakıldığında, örneğin ağırlıklı olarak 11 Eylül ve sonrasında Avrupa’daki terörist saldırılar ve Avrupa’nın yüzleştiği finansal kriz gibi gelişmeler “dinleyici”yi ikna eden koşulları yaratmıştır.

7 Thierry Balzacq, “Constructivism and Securitization Studies”, *Handbook of Security Studies*, Londra, Routledge, 2002, s.9.

8 Ibid, s.9.

9 Rita Taureck, “Securitisation Theory – The Story so far: Theoretical Inheritance and What it Means to be a Post-structural Realist”, *4th Annual CEEISA Convention, University of Tartu, 25 -27 June 2006*, s.6.

10 Barry Buzan *et.al. Security: A New Framework for Analysis*, London, Lynne Rienner Publishers, 1997, s.121.

Genel olarak değerlendirildiğinde göçün 1990'larla birlikte güvenlik çalışmaları içerisine girişi beklenmedik görülmektedir.¹¹ 1990'lara kadar genellikle göç konusu sadece insani müdahale gerektirecek bir konu olarak yorumlanmıştır. Ancak mevcut bazı göç karşıtı söylem ve politikaları oluşturan çeşitli aktörler, güvenlik ve göç arasında doğrudan bir bağlam kurabilmekte ve bunu yaygınlaştırmaya çalışmaktadırlar. Çalışmanın sonraki bölümleri, bu kapsamda en etkin aktörler arasında yer alan radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemleri ile güvenlik arasındaki bağı Avusturya'dan Avusturya Özgürlük Partisi (FPÖ) ve İsveç'ten İsveç Demokratları (SD) Partisi'nin söylemleri ekseninde analiz edecektir.

Avrupa'da Radikal Sağ Partilerin Göç Karşıtı Söyleminde Güvenlikleştirme Temaları: Avusturya FPÖ ve İsveç SD Partileri Örnekleri

Yöntem

Bu çalışmada radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemlerini ve bu söylemin güvenlikle kesişen alanlarını analiz edebilmek için güvenlikleştirme kuramının ve eleştirel söylem analizinin temel kavramları kullanılarak bir yöntem tasarlanmıştır. Genel olarak radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemlerinde kullandığı dört ana güvenlik teması, Avusturya'dan FPÖ ve İsveç'ten SD partilerinin göç karşıtı söyleminin incelenmesiyle örneklendirilecektir. Bu iki parti inceleme için seçilirken ait oldukları ülkelerin tarihleri, göç konusundaki geçmişleri, seçim başarıları, bu çalışmanın üçüncü bölümünde ortaya konulan söylem temalarını kullanım biçimleri ve göç politikalarındaki benzerliklerle farklılıklar çıkış noktası olmuştur.

Avusturya Özgürlük Partisi (FPÖ), inceleme için seçilirken radikal sağın daha güçlü köklerinin bulunduğu Avusturya gibi bir ülkede yer alması ve göç karşıtı politikaları henüz 1990'ların başında karşılık bulan bir parti olması özellikleri dikkate alınmıştır. FPÖ'nün bu özellikleriyle İskandinav modeli refah devleti, çok kültürlülük ve kültürel tolerans açısından model ülke sayılabilecek İsveç'ten çıkan ve göç karşıtı politikalarının dönüşlerini henüz çok yeni almaya başlayan İsveç Demokratları ile önemli bir tezat oluşturacağı, böylece çalışmada ortaya konan güvenlik temalarının kullanımına ilişkin özgün ve karşılaştırmaya olanak tanıyan çıkarımlar sağlayacağı düşünülmüştür. Bunun yanı sıra Hem İsveç hem de Avusturya yoğun göç alan ülkeler olmaları nedeniyle önemlidirler.

Avusturya'da FPÖ Avrupa'da göç karşıtı politikaları 1980'ler itibariyle öne çıkarmaya başlayan ilk partilerden biri olması, İsveç'te SD ise göç karşıtı politikalarıyla 2000'li yıllarda hoşgörülü göç politikalarıyla bilinen bir ülkede öne çıkmayı başarmış olması açısından incelenmeye değer bulunmuştur. Avrupa'da radikal sağ partiler içerisinde göç karşıtlığını en temel politika argümanlarının başına yerleştiren ve bu şekilde dikkate değer ölçüde bir seçmen kitlesine hitap eden partilerin başında FPÖ yer almaktadır. FPÖ, göç karşıtı söylemle o derece bütünleşmiştir ki neredeyse bu konuda kendine has bir terminoloji yaratmıştır. Göç konusunun parti programında listenin en üstüne yerleşmesi,

11 Huysmans, *The Politics of Insecurity*, s.16.

Haider'in 1986'da liderliğe gelmesiyle eş zamanlıdır. Parti 1990 yılında "Göç Sorunu Üzerine Bildiri" adında bir belge yayınlamıştır. Avusturya'nın, sömürgelerinden göç almış kolonyal dönem sonrası bir göç ülkesi olmaması nedeniyle diğer birçok Batı Avrupa ülkesinden farklılaştığı görülmektedir. Göç konusu Avusturya için 1970'lere kadar ağırlıklı olarak emek piyasası bağlamında değerlendirilmiş, entegrasyon ve iltica boyutu özellikle 1980'lerde konuşulmaya başlanmıştır. 1980'lerin sonuna kadar göçün istihdam piyasasında yaratacağı güvensizliğe odaklanılırken, 1980 sonrasında buna ek olarak iç güvenlikte özellikle kaçakçılık, yasadışı göç ve organize suçlar bağlamında tartışılır hale gelmiştir.

İsveç ise yoğun göçmen nüfusuyla ve bu nüfusu dikkate alarak tasarlanmış politikalarıyla Avrupa'da çok kültürlülük denildiğinde akla gelen ülkelerin başında yer almaktadır. Örneğin, İsveç hala vatandaşlığına geçiş için dil bilmek gibi kısıtlayıcı koşullar getirmemiştir ve bu konuda Avrupa'daki sayılı örneklerdendir. Bunda entegrasyona yönelik politikaların arkasında durulması etkin rol oynamaktadır ve İsveç çok kültürlülük politikaları açısından da model bir ülkedir. Bu çerçevede, İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemde siyasal sistemde radikal sağ partilerin kendine çok nadir yer bulabildiği İsveç'te, SD gibi bir partinin göç karşıtı politikalarla öne çıkabilmesi incelemeye değer bir konudur. 19 Eylül 2010 parlamento seçimleri SD için bir dönüm noktası olmuş, 19 sandalye ile parlamentoya girmiştir. Oyların yüzde 5,7'sini alan SD'nin, 2006 seçimleri ile kıyaslandığında oylarını neredeyse iki katına çıkardığı görülmektedir.

Tüm bu arkaplan ekseninde, seçilen partilerin güvenikleştirme kuramı perspektifinde incelenmesi için eleştirel söylem analizi önemli yöntemsel ipuçları sunmaktadır.¹² Eleştirel söylem analizinde, söylem içerisinde anlatılandan çok anlatılanın sonuç olarak neye hizmet ettiği ilgi çekici görülmekte ve araştırılmaktadır.¹³ Eleştirel söylem analizine yönelik birçok farklı yaklaşım bulunmakta ve bu yaklaşımlar, özellikle dili incelemeye yönelik yöntem ve yaklaşımları açısından farklılıklar içermekle birlikte toplumsal problemlere yönelik olma, söylemi toplumsal eylemin bir türü olarak görme, söyleme ideolojik bir işlev yüklemeye, söylemi güç ilişkilerinde belirleyici kılma ve söylemin toplum ve kültürü inşa ettiğini iddia etme gibi bir takım ortak özellikleri içermektedir. Bu yaklaşımların içerisinde Wodak'ın yaklaşımı, söylem-tarihsel yaklaşım olarak adlandırılmaktadır ve bu yaklaşımda eleştirel bakış açısı, doğru yanlış ayrımı yapmaktan çok söylemin hizmet ettiği işleve odaklanmaktadır. Wodak, Eleştirel Söylem Analizi'ni dilbilimsel olarak siyasi partilerin yabancı ve göçmen karşıtlığı politikalarını incelemek amacıyla birçok çalışmada kullanmıştır. Örneğin 2007 tarihli çalışmada Wodak, eleştirel söylem analizini uygularken örnek vaka çalışması olarak 2001 yılında Viyana'da düzenlenen bölgesel seçim kampanyalarına odaklanmıştır. Benzer şekilde Wodak "Eleştirel Söylem Analizinin Yöntemleri" adlı çalışmada bu şablonu tarihsel söylem analizi kapsamında FPÖ'nün Avusturya'daki "Önce Avusturya" adlı hareketi üzerinde

12 Teun van Dijk, Norman Fairclough, Ghunther Kress ve Ruth Wodak eleştirel söylem analizinin en önemli akademisyenlerinden sayılmaktadır. Kress 1985 tarihli çalışmasıyla *eleştirel dilbilim yaklaşımını*, Fairclough 1989 tarihli çalışmasıyla *sosyo-semiyotik yaklaşımı*, Reisigl ve Wodak 2001 tarihli çalışmalarıyla *tarihsel söylem çözümlemesi yaklaşımını* ve van Dijk 1998 tarihli çalışmasıyla *sosyo-bilişsel yaklaşımı* sunmuştur.

13 Ruth Wodak *et al. Methods of Critical Discourse Analysis*, Londra, Sage Publications, 2001, s.34.

uygulamıştır ve bu imza hareketi ile milli güvenlik arasındaki “söylemlerarası” ilişkiye bakmış; FPÖ’nün referandum söyleminin temel söylem konuları ile milli güvenlik söyleminin temel konularının kesişen yönlerine odaklanmıştır. Wodak, daha çok anti-semitik söyleme odaklansa da söylemin yayılımı açısından sunmuş olduğu şablon bu çalışma açısından da değerlidir ve söylem araçlarının belirlenmesinde yararlanılmıştır.

Bu çalışmada ise Wodak’ın yaklaşımının temel öğelerine ek olarak güvenikleştirme sürecinin temel kavramları kapsamında bir analiz gerçekleştirilmiş, güvenikleştirme sürecinin eksik olan yön temsel incelemesine ilişkin bir analiz önerisi sunulmuştur. Analiz için (i) söylemin güvenlik temaları, (ii) söylem araçları (iii) alt referans nesnelere ve (iv) beklenen güvenikleştirme çıktıları olmak üzere dört kavramlaştırma üzerinden hareket edilmiştir. Söylemin Güvenlik Temaları, güvenikleştirici aktörün söylemlerini üzerine inşa etmekte oldukları ortak güvenlik temalarını ifade etmektedir. Mevcut literatür ile kaynakların incelenmesine ve tarihsel sürece dayalı olarak radikal sağ partilerin dört ana güvenlik temasını kullanarak göçün güvenikleştirilmesine ilişkin söylemlerini şekillendirdikleri söylenebilir. Bu güvenlik temaları (i) ulusal güvenlik, (ii) ekonomik güvenlik, (iii) kültürel güvenlik ve (iv) iç güveniktir. Söylem araçları, güvenikleştirici aktörün güvenlik temalarını dinleyiciye aktarım için güvenikleştirme sürecinde kullandığı araçlardır. Seçim afişleri, manifesto, parti sloganları gibi somut yapılarıdır. Alt referans nesnelere, güvenikleştirme süreci içerisinde tehdit altında olduğu belirtilen genel konuların dışında somut olarak kullanılan bazı alt referans nesnelere ifade etmektedir. Örneğin, ekonomi bir referans nesnesi olarak alındığında bir ülkede istihdam piyasası, genç istihdamı veya sosyal güvenlik yapısı da tehdit altında görülmektedir; dolayısıyla bir alt referans nesnesi olabilmektedir. Son olarak beklenen güvenikleştirme çıktıları ise güvenikleştirme sürecinin nihai amaçlarını ifade etmektedir. Başarılı bir güvenikleştirme sürecinin sonunda somut ya da sadece fikrîsel çıktılar oluşabilir; çünkü güvenikleştirme pragmatik bir harekettir. Örneğin, bu çalışmanın kapsamında bu çıktılar göç düzenlemelerinin sıkılaştırılmasına yönelik bir düzenleme ya da mülteciler kabul sayısını azaltan yeni bir kanun talebi olabilir. Burada önemle altı çizilmesi gereken nokta, çalışmanın önceki kısımlarında da belirtildiği üzere göç konusunda güvenikleştirmenin çok aktörlü bir süreç olduğudur. Bu çalışmada radikal sağ partilere odaklanılsa da örneğin göçü sınırlandıran bir yasanın sadece o partinin güvenikleştirme başarısı olduğu sonucu sağlıklı değildir. Ancak baskın rol oynadığı kabul edilebilir.

Çalışmanın bir sonraki bölümünde, kurgulanan yöntem temelinde Avrupa’da göç karşıtı politikalarla öne çıkan dört güvenlik temasını Avusturya’dan FPÖ ve İsveç’ten SD partilerin göç karşıtı söylemlerinden örneklerle analiz edilecektir. Bu kapsamda FPÖ’nün ve SD’nin parti programları, seçim kampanyaları için hazırladıkları manifestolar, posterler önemli veri kaynakları olarak incelenmiştir. FPÖ için partinin göç karşıtı politikalarının daha fazla öne çıkarmaya başladığı 1990 sonrası döneme, SD için ise 2000’li yıllardaki politikalarına odaklanılmıştır.¹⁴

14 Kurgulanan yöntem çerçevesinde çıkarımlarda bulunulan “alt referans nesnelere” ve “beklenen güvenikleştirme çıktıları” için söylem araçları olarak kabul edilen ve referansta belirtilen resmi parti belgeleri temel alınmıştır. Bu kapsamda FPÖ’nün incelenen kaynakları (i) 1993 FPÖ *Österreich Zuerst- Önce Avusturya Girişimi*; (ii) 1997 Parti Programı (iii) 1999 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu ve posterleri; (iv) 2006 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu

Ulusal Güvenlik: Göçmenler Üzerinden Avrupa'da Yeni Şovenizm

Ulusal güvenlik, radikal sağ partilerin göç karşıtı söylemlerinde en yoğun olarak kullanılan ve en bilinen temalardan sayılabilir. Günümüzde göçün ulusal güvenlikle ilişkisi sınır güvenliğinin ötesindedir. Dolayısıyla ulusal güvenlikten yola çıkarak yapılan sınırlamalar da sınır kontrolleriyle kısıtlı kalmamaktadır. Radikal sağ partiler ulusal güvenliği başarılı bir şekilde seçim kampanyaları, manifestoları, yerel ve ulusal seçim programları, sloganları ve parti liderlerinin konuşmalarıyla göç karşıtı söyleme entegre etmektedirler. İltica taleplerinin kabulü, yerleşim ve vatandaşlık hakkının verilmesi, çalışma izinleri ve buna ilişkin kotalar, yabancıların kayıt usulleri ve gereklilikleri aslında tekrar düzenlenmesi ve sınırlandırılması gereken birer ulusal güvenlik tehdidi olarak sunulmaktadırlar.

Ulusal güvenlik teması altında bu temayı ayrıştırıcı kılan iki unsur olarak “etnik ve ulusal şovenizm” ve “doğuştancılık” (*nativism*) gösterilebilir. Etnik ve ulusal şovenizm, grup dışında kalanları tanımladığı gibi grubun üyelerinin de sınırlarını çizmekte ve tanımlamakta, böylece bireyler arası ilişkilerin ve grup dayanışmasının da tanımını ve çizgilerini keskin bir biçimde belirlemektedir. Belirli bir grubun ulusa yönelik bir tehdit olduğu mitini yaygınlaştırmak, sürekli olarak düşmanlık yarattığı komplosunu tekrarlamak ve ulusal geçmişin özellikle belirli bir bölümünün yüceltilmesi, etnik ve ulusal şovenizmin temel parçaları olarak tanımlanmaktadır.¹⁵

İkinci unsur olarak belirtilen doğuştancılık, yabancı düşmanlığı ile aşırı milliyetçiliği içerisinde barındıran bir ideoloji olarak tanımlanabilir. En öz haliyle, “ulus” olarak adlandırılan yerli grupların devlet üzerinde münhasıran hakkı olduğunu ve yerli olmayan kişi ve düşüncelerin homojen ulus devlete tehdit oluşturduğunu savunan Amerika kaynaklı bir fikrinsel yaklaşımdır.¹⁶ Doğuştancılık, ulusal güvenlik temeli üzerine kurulu olmakla birlikte tüm güvenlik temalarının içine işlemiş bir düşünce tarzı olarak görülebilir. Vatandaşlık kavramı ve vatandaşlık edinimi, doğuştancı bakış açısında haklar ve sorumluluklar için merkezi bir rol oynamaktadır. Vatandaşlık hakkının verilmesi, radikal sağ partiler için en hassas konuların başında gelmektedir. Daha da önemlisi bu bakış açısı, göçmenlerin “ulus” adı verilen temelin ve homojen birimin içerisine dâhil olmasını (sızmasını) sorgular.

ve posterleri;(v) 2008 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu ve posterleri; (vi) 2010 Viyana Seçimleri Parti Programı; (vii) FPÖ 2011 Parti Programı ve FPÖ hakkında yazılmış, kaynakçada belirtilen ikincil kaynakları kapsamaktadır. SD partisine ait incelenen kaynaklar ise (i) SD 2007 Göç Politikaları Programı; (ii) SD 2010 Seçim Manifestosu; (iii) SD 2011 Parti Programı; (iv) SD 2008 Yerel Yönetimler Programı; (v) SD Parti Tüzüğü, 2011; (vi) SD 2009 Yerel Yönetimler Programı ve SD hakkında yazılmış, kaynakçada belirtilen ikincil kaynakları kapsamaktadır.

15 Sabrina Petra Ramet, “Triple Chauvinism in the New Eastern Europe”, *Social Currents in Eastern Europe: The Sources and Consequences of the Great Transformation*, Duke University Press, s.125.

16 Cas Mudde, *The Relationship Between Immigration and Nativism in Europe and North America*, Migration Policy Institute, Washington, 2010, s.3.

Checkel, aidiyet sorununun Soğuk Savaş sonrası Avrupa’da kimliklerin inşasında merkezi bir konumda olduğunu belirtmekte, bu merkezi tartışmanın göçmenlerin ve haklarının da nasıl konumlandırılması gerektiği sorununun kökeninde yer aldığını iddia etmektedir.¹⁷ Öyle ki göçmenlerin “vatandaşlık için bekleyenler” olarak mı yoksa “yabancı” olarak mı görülmesi gerektiği tartışmanın temelinde yer almıştır.¹⁸ Radikal sağ partiler bir anlamda bu tartışmayı taraf tutarak gündeme getirmektedirler.

Radikal sağ partiler ulusal güvenlik temasını kullanırlarken ulus ve sınırlarla ilgili bağlantıları da çok sık kurmakta ve savaş terimlerini de yoğun biçimde referansta bulunmaktadırlar. Örneğin, Fransız Ulusal Cephe Partisi lideri Le Pen göç olgusunun ulusal güvenliğe meydan okuduğunu, Fransa’nın yeni bir göçmen türü olarak Mağripliler ve “Kara Afrika”dan gelen göçmenlerce istila edildiğini, göçmenlerin daha hızlı bir doğum oranına sahip olmaları nedeniyle ulusal kimliğe zarar vereceğini iddia etmiştir.¹⁹ İstila, saldırı, akın gibi kavramlar, göçü bir ulusal güvenlik unsuru konumlandırmak isteyen söylem içerisinde sıkça kendine yer bulabilmektedir.

Tüm bu çerçevede FPÖ’nün göç karşıtı politikaları incelendiğinde partinin sadece göç politikasını değil varoluş nedenini kaybolma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu düşündüğü “Avusturya ulusu” kavramını korumaya dayandırmakta olduğu görülmektedir. FPÖ’nün ulusal güvenlik savını gerekçelendirirken kullandığı en önemli kavram “*Heimat*”tır. Ancak “*Heimat*” kavramı “vatan” kavramının ötesinde kültürel boyutları da içeren bir toplumu ifade etmektedir ve sadece ulusal güvenlik temasının sınırları içerisinde kalmaz. FPÖ, göçmenlerin “*Heimat*”ın bir parçası haline gelemeyecekleri veya onu anlayamayacakları yargısını yerleştirmeye çalışmaktadır. Partinin 1997 programı “*Heimat*”ın korunmasını ana amaçları arasında saymıştır ve kültürel kimlik olarak değerlendirdiği “*Heimat*”ın mekân, tarih ve kültürel boyutu olduğunu vurgulamıştır.

FPÖ’nün ulusal güvenliğin bir parçası olarak konumlandığı bir diğer konu da vatandaşlık hakkının verilmesidir. FPÖ yabancılara vatandaşlık hakkının verilmesine stratejik bir önem atfetmektedir ve ilgili kuralları sıkılaştırmak için çok çeşitli girişimlerde bulunmuştur. Parti bu konudaki istikrarını sürdürmekle birlikte, vatandaşlık hakkının verilmesini Almanca’yı bilme, Avusturya’nın kültürel değerleri hakkında bilgi sahibi olma, uyum sağlama gibi bir dizi öznel ve nesnel kritere bağlamaya çalışmaktadır.²⁰ FPÖ’nün bu çabası, ulusal güvenlik kaygılarını kültürel değerlerle bütünleştirme hedefini örneklemek açısından önem taşımaktadır. FPÖ, aile birleşmesi hakkını da reddetmekte ve hatta bugün göç problemi olarak adlandırdıkları olgunun ana kaynağı olarak görmektedir.²¹ Göçün durdurulması için aile birleşmelerini önlemeyi gerekli görmekle birlikte sadece Avusturya

17 Ibid., s.93.

18 Ibid., s.93.

19 Mabel Berezin, *Neoliberal Zamanlarda Liberal Olmayan Politikalar: Yeni Avrupa’da Kültür, Güvenlik ve Popülizm*, İstanbul, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2009, s.77.

20 FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 2011 Parti Programı*, 2011, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012), s. 5.

21 FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 2006 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu*, 2006, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012), s.4.

için bu isteğini sürdürmemekte, Avrupa Birliği üye ülkelerini de göçü durdurmaya ve aile birleşmesi hakkını kaldırmaya çağırılmaktadır.²²

Genel olarak değerlendirildiğinde, FPÖ'nün göçü ulusal güvenlik teması içerisinde çerçeveselendirme sürecinde Avusturya'nın tarihsel geçmişi, *Heimat* kavramı, vatandaşlık edinimi, "Avusturyalılık" onuru, ulusal dayanışma, ulusal kimlik, Avusturya ulusseverliği, Avusturya toprağı, Avusturya'nın kaynakları ve Avusturya'nın nüfus yapısı temel alt referans nesnelere aittir. Bu çerçevede güvenleştirme sürecinin beklenen çıktıları; vatandaşlığa geçiş kurallarının sıkılaştırılması, Avusturya'nın göç ülkesi olmadığının anayasaya eklenmesi, aile birleşmelerinin engellenmesi ve yabancıların siyasal yaşamda belirleyici güce sahip olmasının önlenmesidir.

İsveç'te SD'nin söylemine bakıldığında ise göç politikasının konumlandırılış şekli, doğrudan bu konuda ürettiği politikaların doğasını da tanımlamaktadır. Öyle ki, partinin 2007 yılında hazırlanmış olduğu göç politikaları programı, "İsveç Demokratları ulusal politikalar, kalkınma politikaları, mülteci politikaları ve göç politikalarını bir bütün olarak görmektedir. Bu kapsamda aşırı göç, İsveç'in ulusal kimliğini ve ülke bütünlüğünü tehdit etmektedir." cümlesiyle başlamaktadır.²³ Bu çerçevede parti, politikalarındaki temel amacını ortak milli kimliği ve güçlü iç dayanışmayı tekrar kurmak olarak tanımlamaktadır. "Dayanışma" kavramına yapılan vurgu, FPÖ de görüldüğü gibi SD göç politikalarında da merkezi bir konuma yerleştirilmiştir. Parti, milliyetçiliği ortak kimlik ve toplumda iç dayanışmayı sağlamak için en önemli araç olarak görmektedir.²⁴ SD'nin ulusal güvenlik bağlamı göç karşıtı söyleminde dikkat çeken bir diğer kavram da sadakattir. Bu çerçevede SD, İsveç ulusuna sadakatlerini de açıkça gösterebilmelerini talep etmektedir. Ancak böylesine soyut bir ölçütün talebi, aynı zamanda İsveç vatandaşlığına geçmek isteyenleri olumsuz karşılamak için de nesnel olmayan bir bakış açısı sunmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde SD'nin göç karşıtı söyleminde ulusal güvenlik teması altında alt referans nesnelere; kalkınma, ulusal kimlik, ülke bütünlüğü, iç dayanışma, refah devleti, İsveç halkı çıkarları, sadakat ve yerli (*native*) İsveçli çoğunluktur. Güvenleştirme sürecinin beklenen çıktıları ise; toplumun homojen halde korunması, daha sorumlu göç politikaları, liberal göç ve vatandaşlık politikalarının sıkılaştırılması, entegrasyon politikalarının bırakılması ve asimilasyon politikalarına geçiş, sadece geçici ikamet izni verilmesi, göçmenlerin siyasal haklarının kısıtlanmasıdır.

22 Ibid., s.11

23 *SD-İsveç Demokratları Partisi 2007 Göç Politikaları Programı*, 2007, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2012), s.1 (Çeviriler yazar tarafından gerçekleştirilmiştir).

24 *SD - İsveç Demokratları Partisi 2011 Parti Programı*, 2011, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2012), s.10.

Tablo 1: FPÖ ve SD Göç Karşıtı Söyleminde Ulusal Güvenlik Teması.

<i>Söylem Araçları</i>	<i>Alt Referans Nesnelere</i>		<i>Beklenen Güvenikleştirme Çıktıları</i>	
	(FPÖ)	(SD)	(FPÖ)	(SD)
Parti programları, deklarasyonlar, liderlerin konuşmaları, parti kongrelerinde konuşmalar, seçim programları, seçim kampanyaları sloganları ve konuşmaları, duyurular, posterler.	<ul style="list-style-type: none"> • Avusturya tarihsel geçmişi • <i>Heimat</i> • Vatandaşlık • Avusturyalılık onuru • Ulusal dayanışma • Ulusal kimlik • Ulusverlik • Avusturya'nın kaynakları • Avusturya nüfus yapısı 	<ul style="list-style-type: none"> • Ulusal Kimlik • Ülke Bütünlüğü • İç Dayanışma • Kalkınma • Refah devleti • İsveç Halkı Çıkarları • Sadakat • "Yerli İsveçli Çoğunluk" 	<ul style="list-style-type: none"> • Vatandaşlık edinimi kurallarının sıklaştırılması, • "Avusturya göç ülkesi değildir" ifadesinin anayasaya eklenmesi • Aile birleşmelerinin engellenmesi • Yabancıların siyasette belirleyici güce sahip olmasının engellenmesi 	<ul style="list-style-type: none"> • Toplumun homojen yapıda olması • Daha sorumlu göç politikaları • Liberal göç ve vatandaşlık düzenlemelerinin sıklaştırılması • Entegrasyon politikalarını terk • Asimilasyon politikalarına geçiş • Göçmenlere siyasi hakların sınırlandırılması.

Ekonomik Güvenlik: "Göçmenler mi Emeklilerinizin Bakımı ve Gençlerinizin Geleceği mi?"

Ulusal seviyede mevcut veya olası ekonomik problemlerin kaynağı olarak göçmenlerin gösterilmesi, göç karşıtı söylemin önemli bir parçasıdır ve radikal sağ partilerin savları arasında kendine en geniş yer bulan temalardandır. Ekonomik konuların ve üretim ilişkilerinin göç karşıtı söylemi yaratması şaşırtıcı değildir. Örneğin Miles, "öteki" kavramını henüz Ortaçağ'da Avrupalı yazarlar tarafından Avrupalı olmayan insanlarla ilgili deneysel gözlemlere dayalı bir söylem olarak açıklamakta ve 17. yüzyıldan itibaren Avrupa'da üretim ilişkileri, kuvvet uygulama ve farklı kültürel değerlerle zor duruma düşürülen farklı nüfuslarla temasın, sürekli olarak "öteki" tanımını yarattığını iddia etmektedir.²⁵ Bu tanımda özellikle üretim biçimleriyle doğan temas ve ilişkilere yapılan vurgu önemlidir; çünkü bu perspektiften baktığımızda göçmenlerin Avrupa'da belirli bir kesimce ötekileştirilmesini sanayi sonrası üretim ilişkilerinin bir sonucu olarak daha rahat anlamlandırabiliriz.

Radikal sağ partilerin göçmenler üzerinden ve ekonomik kaygıları kullanarak yürüttükleri bu politika, "refah şovenizmi" kavramı ile tanımlanabilir. Refah şovenizmine dayalı bakış açısı, refah hizmetlerinin sadece ülkenin kendi vatandaşlarına sınırlandırılması talep eder. Refah şovenizminin güncel söylemde güç ve ağırlık kazanması, Avrupa'da refah

25 Robert Miles, *Irkkılık*, Sarmal Yayınevi, İstanbul, 2000, s.28.

devleti anlayışının dönüşümü kapsamında çok daha rahat anlaşılabilir ve bu dönüşümün göç açısından rolü önemlidir. Göçmenler, mülteciler ve azınlıklara karşı yürütülen bu politikaların özüne ekonomik paylaşım kavgası yerleştirilmektedir.²⁶

Genel olarak değerlendirildiğinde ekonomik güvenlik teması, ağırlıklı olarak istihdam piyasasına tehdit oluşturma, refah devleti ve sosyal güvenlik yapısına tehdit yaratma, yasadışı göçmenlerin çalışması, doğrudan değil dolaylı vergilendirme, sosyal damping, sosyal güvenliğe katkıda bulunmama, aileleriyle birlikte sağlık masrafları yaratma, göçmen çocuklarının eğitim masrafları, hükümetin mültecilere yaptığı harcamalar, yerlilerin istihdam piyasasında öncelikle tercih edilmesi, göçmenlere giden yardımların yaşlı, hasta ve işsizlere yönlendirilmesi ve aile birleşmelerine ilişkin tezler etrafında şekillenmektedir.

Ekonomik güvenlik teması, radikal sağ partilerin sloganlarında “Emeklilerinizi mi güvence altına almak istersiniz yoksa göçmenleri mi?” şeklinde bir ikileme de sunulabilmektedir. Ülkelerindeki demografik değişimi şekillendirmektense göç karşıtı politikalarla dikkati başka yöne çekmek, siyasiler için daha karlı bir süreç olarak görülmektedir.²⁷ Bu kapsamda ekonomik güvenlik temasının ardında başka güdülerin olduğu fikri bazı yazarlarca sıkça vurgulanmaktadır. Gibson’a göre materyal/ekonomik konuların göç karşıtlığında gündeme getirilmesi, siyasi partiler için bir anlamda “gizli ırkçılık” yolunda bir aracı işlevi görmektedir.²⁸ Bu bakış açısı, kültürel bir alanda, kültürel kimlik ölçütünü getirmek için bir nevi gizli bir paravan olarak refah şovenizmini tanımlamakta ve aslında sağlık, yaş, engellilik ve istihdam gibi kavramlar üzerinden yürütülen bir strateji olarak görmektedir.²⁹

FPÖ, 1997 parti programının istihdam ve ekonomi konularına ayırdığı onuncu bölümünde sınırlandırılmamış göçün ülkenin emek piyasasında ciddi bozulmalara yol açtığını ve kapsamlı göçmen akınının ücretleri düşürerek nitelikli iş gücünün işsizliğine neden olduğunu iddia etmiştir.³⁰ Söylemlerinde ücretlerdeki düşüşe yönelik baskıdan ve barınma ücretlerinin yükselmesinden göçmenler sorumlu tutulmakta ve bu durumun vatandaşların sosyal özgürlüklerini elinden aldığı öne sürülmektedir. Partinin 1993 Dilekçe Girişimi ise mevcut hükümeti Avusturya’da işsizlik oranı yüzde 5’in altına düşene kadar göçü durdurmaya çağırılmaktadır.³¹ İstihdam ve göç ilişkisi, partinin 2006 yılı seçim manifestosunda da önemli bir yer tutmuştur. FPÖ

26 Nazif Mandacı, “Avrupa’daki Radikal Sağ Partiler ve Balkanlı Kuzenleri: Çanlar Türkiye İçin Çalıyor”, *Uluslararası İlişkiler Dergisi*, Cilt 33, No.9, 2012, s.45.

27 Michelle Hale Williams, *The Impact of Radical Right Wing Parties in West European Democracies*, Macmillan, Palgrave, 2006, s.59.

28 Ibid., s.59.

29 Jef Huysmans, “The European Union and the Securitization of Migration”, *Journal of Common Market Studies*, Cilt 38, No.5, 2001, s.768.

30 FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 1997 Parti Programı*, 1997, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012), s. 23.

31 Martin Reisigl ve Ruth Wodak, *Discourse and Discrimination: Rhetorics of Racism and Antisemitism*, Londra ve New York, Routledge, 2001, s.152.

bu kapsamda yabancıların çalışma izinlerinin geniş ölçüde sınırlandırılması; yabancılara çalışma izninin ancak orta vadede yerel işgücünden sağlanamayan meslekler için verileceği taahhüdü altına girmektedir.³² İstihdama yönelik aynı bölümde, misafir işçilerden uzun dönem işsiz kalanların sosyal devlete zarar vermeleri nedeniyle ikamet izinlerinin iptal edileceğini de eklemektedir. FPÖ 2006 seçim manifestosunda bu konuda daha da ileri giderek yabancı işçilerin, özellikle geçici kalanların, sosyal güvenliklerinin kamu kaynaklarından değil; ayrı bir şekilde karşılanacağı yeni bir sistem oluşturacaklarını da vaat etmiştir.³³

FPÖ'nün ekonomik güvenlik teması altında kullandığı bir alt referans nesnesi, Avusturya sosyal sistemidir. Göçmenlerin Avusturya'daki sosyal sistemi istismar etme ihtimalinin bulunduğu tehdidi, neredeyse tüm FPÖ manifestolarında kendine yer bulabilmiştir. Kültürel uyumu koruma savıyla birlikte Avusturya'nın refah sisteminin istismar edilememesini ve zarar verilmemesini sağlamak, her Avusturya vatandaşının görevi olarak sunulmaktadır.³⁴ FPÖ'nün göçü güvenleştiren söyleminin ekonomik güvenlik temalı ayağında, sosyal devlete referansta bulunulurken en çok vurgulanan kavram "istismar"dır. Göçmenler, sosyal adaletin dengesini sarsan bir unsur olarak görülmekte ve yansıtılmaktadır. Bu kapsamda FPÖ, Avusturya'da yaşayan herkese temel koşulları sağlayan ve mali olanaklar sunan devlet anlayışını reddetmektedir.³⁵ Çünkü böyle bir sistemin göçmenlerin sadece Avusturya'nın sosyal hizmetlerinin cazibesi dolayısıyla göç etmesine neden olduğunu iddia etmektedir.³⁶

Özetlenirse; istihdam piyasası, genç nüfus, Avusturya sosyal güvenlik sistemi, sosyal özgürlükler, eğitim sistemi, kırılğan iş sektörleri, ücretler ve emekli maaşları ekonomik güvenlik teması altında FPÖ söyleminin göçü güvenleleştirme sürecinde alt referans nesnelere olarak sayılabilirler. Güvenleleştirme sürecinden FPÖ'nün beklenen çıktıları ise; Avusturya'da eğitim görmek isteyen yabancılara öğrenci kotası konması, yabancıların çalışma izinlerine yönelik prosedürlerin sıkılaştırılması, kotaların azaltılması, sadece geçici-dönemsel istihdam sağlanması, sadece geçici kalış hakkı verilmesi, aile birleşmelerinin durdurulması, yabancılara yönelik sosyal yardımların/sosyal güvenlik haklarının azaltılmasıdır.

İsveç'te SD'nin politikalarında ekonomik güvenlik temasında en önemli unsur ise "refah devleti"dir. Refah devleti modelinin göçmenlerce sömürüldüğü anlayışı, partinin 2010 manifestosunda da ağırlığını korumuştur. SD, ihtiyacı olan insanlara yardım etmenin İsveç'in ilkelerinden olduğunu kabul eder ama önce İsveç refah devletini ve İsveçlilerin refahının korunması gerektiği düşüncesini öne çıkarır. Bu noktadan hareketle de göçmenlerin İsveç refah devletine zarar verdiği tehdidini söylemine

32 *FPÖ 2006 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu*, s.2.

33 *Ibid.*, s.2.

34 *FPÖ - Avusturya Özgürlük Partisi 2008 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu*, 2008, http://www.fpoe.at_ (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012), s.3.

35 *Ibid.*, s.4.

36 *Ibid.*, s.4.

yerleştirmiş olmaktadır. FPÖ'nün kullandığı ve milliyetçi temele dayandırdığı “*Haimat*” kavramının aksine SD'nin İsveç'te kullanabileceği böyle güçlü bir kavramın bulunmadığı gözlemlenmiştir ve İsveç'teki göç karşıtı söylem daha zayıf bir “milliyetçi” bağlantıyla sadece “refah devleti” idealinin simgeselleştirilmiş mitine dayanılabilmektedir. Bu söylemle SD, İsveç'in kendi vatandaşlarına istihdam, barınma ve sosyal güvenlik imkânları sunan bir devlet geleneğine sahip olduğunu ancak göçmenlerin yarattığı mali külfet nedeniyle bu sistemin tehlikeye düştüğünü savunmaktadır. Hatta bu söylemini göçmenlere giden harcamaların İsveçli yaşlıların ve gençlerin hakkından aldığını vurgulamaktadır. 2010 manifestosunda SD, göç başlığı altında sağlık sistemini ihlal edenlere daha sıkı cezalar getirileceğini vaat etmektedir.

İstihdam, SD'nin göç karşıtı söyleminde öne çıkan bir diğer unsurdur. Partinin 2007 tarihli göç politikalarına göre İsveç'te iş sahibi olmak isteyen birçok kişi vardır ve bu nedenle ülkenin ihtiyacı olan bazı alanlar dışında İsveç'in emek göçüne ihtiyacı bulunmamaktadır.³⁷ SD'nin yaklaşımına göre, ihtiyaç olan alanlar için gelen göçmenlere ve öğrencilere bile ancak geçici ikamet izni verilmelidir. Bunun temel nedenlerinden biri olarak SD, bir ekonomide kültürel heterojenliğin ve üretim birimlerinin ihtiyacından fazla göçmenin bulunmasının ev sahibi ülkenin sosyal sermayesi üzerinde genellikle olumsuz etkiler yarattığını savunmaktadır.³⁸

SD, göç konusunu ekonomik güvenlik temasıyla bağlantılı biçimde önemli bir yerel yönetim politikaları malzemesi olarak da kullanmakta ve mevcut göçmen sayılarına göre hükümetin yerel yönetimlere göçmenler için yeterince fon aktarmadığını ve ödenek ayırmadığını iddia etmektedir. Bu yaklaşımla, bir yandan göçü ve göçmenleri bir maliyet olarak konumlandıran SD, diğer yandan da yerel yönetimlerin dikkatini ve algısını göçün zarar verici olarak gördüğü yanlarına çekmeye çalışmaktadır.

Bu kapsamda ekonomik güvenlik teması altında SD'nin temel alt referans nesnelere; İsveç kaynakları, refah devleti, İsveç yardım politikaları, millî bütünlük, sosyal güvenlik sistemi, istihdam piyasası, sosyal sermaye ve yerel yönetimlerdir. Beklenen güvenlikleştirme çıktıları ise; sosyal güvenlik sistemini istismara yönelik cezaların arttırılması ve sadece geçici ikamet ve çalışma izni verilmesi ve bu kapsamda ilgili tüm yasal düzenlemelerin sıklaştırılmasıdır.

37 *SD 2011 Parti Programı*, s.26.

38 *Ibid.*, s.26.

Tablo 2: FPÖ ve SD Göç Karşıtı Söyleminde Ekonomik Güvenlik Teması

<i>Söylem Araçları</i>	<i>Alt Referans Nesneleri</i>		<i>Beklenen Güvenlikleştirme Çıktıları</i>	
	(FPÖ)	(SD)	(FPÖ)	(SD)
Parti programları, deklarasyonlar, liderlerin konuşmaları, parti kongrelerinde konuşmalar, seçim programları, seçim kampanyaları sloganları ve konuşmaları, duyurular, posterler	<ul style="list-style-type: none"> • İstihdam piyasası • Genç nüfus • Sosyal güvenlik sistemi • İş sektörleri • Ücretler • Emekli maaşları • Eğitim sistemi • Yaşlılar 	<ul style="list-style-type: none"> • İsveç'in kaynakları • Refah devleti • İsveç yardım politikaları • Milli bütünlük • Sosyal güvenlik sistemi • İstihdam piyasası • Sosyal sermaye • Yerel yönetimler • Yaşlılar 	<ul style="list-style-type: none"> • Göçmen işçi kotalarının azaltılması • Çalışma izinlerinin sıklaştırılması • Yabancı öğrenci kotaları konulması • Geçici istihdam • Geçici yerleşim hakkı • Göçmenleri sosyal güvenlik sisteminden dışlama • Aile bileşmelerinin durdurulması 	<ul style="list-style-type: none"> • Sosyal güvenlik sistemini istismara yönelik cezaların arttırılması • Sadece geçici ikamet ve çalışma izni verilmesi • Göç kabul düzenlemelerinin genel olarak sıklaştırılması

Kültürel Güvenlik: "Gerçek Avrupalı"nın Yok Olacağına İnandırarak

Kültürel güvenlik, bir toplumun kendine has özelliklerini değişen koşullar ve mevcut ya da potansiyel tehditler karşısında koruması olarak tanımlanmaktadır ve dil, din, adetler gibi birçok unsuru içermektedir.³⁹ Radikal sağ partiler kültürü o ülkenin "yerli" vatandaşları ile sınırlı tutarlar ve zamanla zenginleşebilecek ve genişleyebilecek bir tanımlama yapmaktan kaçınarak zaten en üst noktasına ulaşmış ve korunması gereken bir "varlık" olarak sınıflandırılır. Bu koruma güdüsü veya algısı, kültürel güvenlik temasını beslemektedir. Genel olarak bu bakış açısında göçmenler ev sahibi ülkenin kültürel yapısına bir tehdit olarak görülür; çünkü homojen yapıyı yok etme iddiasında oldukları savunulmakta ve bu yolla toplumda kendi kültürel değerlerinin asimile edileceği algısı oluşturulmak istenmektedir.

Radikal sağ partiler sadece göçü sıkılaştırıcı yasaların çıkmasını sağlayarak değil, çok kültürlülüğe yönelik yasama çalışmalarını da engelleyerek etkin olmaktadır.⁴⁰ Koruma altına alınmaya çalışılan yalnızca kendi ulusal kültürleri değildir. Avrupa'nın kültür birikimini de "yabancı istilası" veya küreselleşmeden koruma iddiasına sahiptirler.⁴¹

39 Jean Tardif, "Intercultural Dialogues and Cultural Security", *Globalpolicy*, Cilt 9, No.1, 2002. <http://www.globalpolicy.org/component/content/article/162/27588.html> (Erişim Tarihi 25 Eylül 2012).

40 Williams, *The Impact of Radical Right Wing Parties*, s.70.

41 Hans Georg Betz, "Exclusionary Populism in Austria, Italy and Switzerland", *International Journal*, Cilt 56, No.3, 2001, s.394.

“Avrupa kültür birikimi”, göç karşıtı radikal sağ partilerce çok sık atıfta bulunulan bir kavramdır ve din, dil, ırk, ortak geçmiş, adetler gibi değişmez ve statik olarak konumlandıkları ortak Avrupa değerlerini ifade etmektedir. Radikal sağ partiler bu kavramı özellikle göçü durdurma konusunda tüm Avrupa’daki aktörleri inisiyatif almaya çağırırlarken bu kavrama atıfta bulunmaktadır ve göçmenlerin bu kültüre uyum sağlayamayacaklarını aksine bozulmasına sebep olacaklarını savunurlar.

Diğer yandan kültürel güvenlik teması göçü sadece azaltma veya durdurmaya ilişkin söylemde kendini belli etmez. Aynı zamanda hâlihazırda göç etmiş olanların da entegrasyonuna yönelik politikaları ve uygulamaları hedef almakta, şekillendirmeye çalışmaktadır. Bunun dışında liberal değerler de kültürün bir parçası kabul edilirken göçmenler bu değerleri tehdit eden unsurlar olarak gösterilmektedirler. Örneğin eşcinsel hakları, kadın erkek eşitliği, kıyafet özgürlüğü gibi unsurlar modern batı devlet kültürünün liberal yaşam tarzına özgü olarak konumlandırılmakta, göçmenlerin bu unsurlara tehdit oluşturacağı algısı da beraberinde kamuoyuna sunulmaktadır. Bu sunum, şaşırtıcı olmayan bir biçimde dinsel farklılıklarla özdeşleştirilir. Bu açıdan dinsel tehdit, kültürel güvenlik temalı söylemin önemli bir parçasıdır. İslam karşıtlığı (*İslamophobia*) göç karşıtlığının ve doğuştancılığın önemli bir tamamlayıcısıdır. Avrupa’da kültürel tehdit olarak etiketleme sürecinde açıkça en büyük tehdit olarak gösterilen grup Müslümanlardır. Bu açıdan Goodwin’in Müslüman karşıtlığının göç karşıtı radikal sağ partilere oy verenler için önemli harekete geçirici olgulardan biri haline gelmekte olduğu ve bu nedenle artık sadece sınır kontrollerini daha sıkı hale getirmenin ya da göçmen sayısını düşürmenin bu seçmenler için yeterli gelmemekte olduğu tespiti önemlidir.⁴² Bu kapsamda ulus devletin geleneksel otoritesini kaybetmesine karşılık kimliğin yeni formlarını inşa ederek kendini korumaya çalışmakta, akabinde kimlik politikaları üzerinden göç karşıtlığı eşzamanlı olarak “karşıt vatandaş”ın, yani vatandaş tanımına ait olmayanın da çizgilerini kesin hatlarla belirlemektedir.⁴³ Dolayısıyla kültürel güvenlik ulusal güvenliğe entegre edilmektedir. Bu ise modern ulus devlet içerisinde bir ötekileştirme süreci işlevi taşımaktadır.

Bu çerçevede kültürel kimliği ve kimliğin Germen kültürüyle bağlarını korumak, kültürel güvenlik teması altında FPÖ’nün temel savlarından. FPÖ, 2011 yılındaki parti programında da bu söyleminden uzaklaşmaz ve Avusturya’yı Almanca konuşan dilsel ve kültürel toplumun bir parçası olarak gördüğünü belirtir.⁴⁴ FPÖ, 1997 yılı programında “kültürel miras” kavramına da yoğun biçimde vurgu yapmıştır. “Önce Avusturya” başlıklı üçüncü bölümde Avusturya kültürünün başarılarla dolu bir birikimi olduğu, bu birikimin özellikle uluslararası arenada tüm ulus için güven kaynağı olması gerektiği vurgulanır ve Avusturya geleneklerinin korunması çağrısında bulunulur. 1997 programının dördüncü bölümünde ise Avusturya’nın bir göç ülkesi olmadığı hususu gerekçeleri sayılarak vurgulanırken, sosyal çatışmalara yol açacak olması nedeniyle çok kültürlülük deneyiminin kabul edilemez olduğu belirtilmektedir.⁴⁵ Çok kültürlülüğün

42 Matthew Goodwin, “The New Radical Right: Violent and Non-Violent Movements in Europe”, *Report of Institute of Social Dialogue*, 2012, s.11.

43 Ayhan Kaya, *Islam, Migration and Integration: The Age of Securization*, Londra, Palgrave Macmillan, 2009, s.9.

44 *FPÖ 2011 Parti Programı*, s.2.

45 *FPÖ 1997 Parti Programı*, s.8.

ve göçmenlerin sosyal çatışmalara yol açacağı, böylece bu dayanışmayı yıkacağına dair bir algı yaratılmak istenmektedir. FPÖ'nün kültürel çeşitlilik anlayışı, ortak konularda dayanışma göstereceği varsayılan Avrupa'daki uluslarla sınırlıdır; üçüncü ülkelerden ve Avrupa'nın temeli saydığı özellikle Batı Avrupa dışından olanları reddeder. Germen ırkı ise ülkenin kurucu kültürü olarak zaten baştan kültürün bir parçası kabul edilmiştir.⁴⁶ Ancak bu sınıflandırmanın dışında kalan bir kültürel çeşitlilik anlayışı, ülkenin bütünlüğü ve geleceğine tehdit olarak görülmektedir. Baskın kültürü korumak, FPÖ için önemlidir ve bunun birçok yerde altını çizmektedir. FPÖ'nün çok kültürlülük ile birlikte Avusturya kültürüne tehdit olarak konumlandığı bir diğer olgu ise İslam'dır. FPÖ, genel olarak kültürel güvenliğe vurgu yaparken din temasını da yoğun biçimde kullanmaktadır. Partinin 1997 programının bir bölümü, tamamen "Avrupa'nın kurucu değeri olarak Hıristiyanlık" başlığına ayrılmıştır. Hıristiyanlık, Avrupa medeniyetinin şekillendirici bir değeri olarak konumlandırılmaktadır ve bu değer korunması da gerekli olarak görülmektedir. Bu kapsamda İslam karşıtıdır. Örneğin FPÖ eski lideri Haider, İslam'ın laik olmadığını ve sadece basit bir siyasi hareket olarak görülemeyeceğini; Avrupa'da Hıristiyan kültüre zarar vereceğini savunmuştur.⁴⁷

Bu çerçevede kültürel güvenlik teması altında FPÖ, Avusturya kültürünü, "Heimat"ı, Avusturya eğitim sistemini ve Avusturya gençlerini, Avusturya kimliğini, toplum içi dayanışmayı, Germen Irkı ve kültürünü, barış içinde yaşama hakkını, Hıristiyanlık ve ilgili kültürel değerleri, demokratik değerleri, özgürlüğü ve ülkenin dilini korunması gereken alt referans nesnelere olarak göstermektedir. FPÖ'nün kültürel güvenlik temasıyla yaptığı güvenleştirme beklenen çıktılar ise; sınırlandırılmış göç, çok kültürlülük politikalarından geri dönüş, göçü sınırlayıcı anayasal düzenlemeler, İslam'ın yayılmasının durdurulması, entegrasyon yasalarının kültürel zorunluluklarla sıkılaştırılması ve okullarda göçmen öğrenci oranının kontrol altına alınması şeklinde özetlenebilir.

Diğer yandan İsveç'te SD'nin göç karşıtı söylemine bakıldığında kültürel güvenlik öğelerine çok fazla rastlanması şaşırtıcı değildir; çünkü kültür partinin önemli bir politika malzemesidir. Jimmi Akesson liderliğinde 2010 yılında hazırlanan manifestonun büyük bölümünde İsveç kültürünü korumaya yapılan vurgu dikkat çekmektedir. SD, ortak milli ve kültürel kimliği demokratik bir toplumun temel şartı olarak görmektedir ve bunu aynı dili konuşmayan bir toplumun uyuma ulaşamayacağı, bu nedenle demokratik ortamın asla sağlamayacağı gibi savlarla açıklamaktadır.⁴⁸

SD'nin temel ilkeleri, 2008 tarihli yerel yönetim politikalarına ilişkin programında da vurgulanmıştır. Bu ilkeler güvenli, uyumlu ve birlik içinde bir toplumun en önemli unsurunun ortak kimlik olduğunun, bunun da nüfus içerisinde yüksek derecede etnik ve kültürel benzerliklerle mümkün olacağını altını çizmektedir.⁴⁹ Bu benzerlik derecesi (homojenlik) sağlanamayıp göçle karşı karşıya kalındığında ise "asimilasyon" ve "geri

46 FPÖ 2011 Parti Programı, s.5.

47 Andrej Zaslove, "Closing the Door: The Ideology and Impact of Radical Right Populism on Immigration Policy in Austria and Italy", *Journal of Political Ideologies*, Cilt 9, No.1, 2004, s.105.

48 SD 2011 Parti Programı, s.5.

49 SD - İsveç Demokratları Partisi Yerel Yönetimler Programı, 2008, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2012), s.13.

gönderme”, partinin kabul edilebilir gördüğü iki temel seçenektir. Parti’nin 2007 Göç Politikaları Programı, etnik orijinin milliyetin en önemli ölçütü olması nedeniyle SD’nin çok kültürlüğü topyekûn reddettiğini kesin bir dille ifade etmektedir.⁵⁰ Göçle oluşan kültürel farklılığın İsveç toplumuna zarar verdiğini, kültürel olarak İsveç kültürüne uzak olan toplumlardan göçün olabilecek en az dereceye getirilmesi gerektiğini iddia etmektedir.⁵¹ Son olarak altı çizilmesi gereken önemli bir nokta, SD’nin refah devletini de İsveç kültürünün bir parçası olarak görmekte olduğudur. 2010 yılı manifestosunda esas olarak savundukları unsurun İsveç kültürel mirası olduğunun altını çizmektedirler. Bu mirası ise ortak değerler ve İsveçlilerin kendi kültürlerini istedikleri şekilde geliştirebilme haklarına sahip olmaları üzerine inşa edilmiş bir refah devleti şeklinde tanımlamaktadırlar.⁵²

Tüm bu çerçeve içerisinde SD’nin göç karşıtı söyleminde kültürel güvenlik temasının alt referans nesnelere; kültürel kimlik, milli kimlik, demokrasi kültürü, toplumsal uyum, refah devleti ve Hıristiyan kültürüdür. Beklenen güvenlikleştirme çıktıları ise homojen toplum, çok kültürlü politikaları ve entegrasyon politikalarını bırakma, asimilasyon politikaları uygulama, daha sıkı vatandaşlık geçiş kuralları getirme, eğitimde İsveç kültür ve tarihine daha fazla ağırlık verme, göçmenlerin kültürel ve eğitimsel ayrıcalıklarının geri alma ve “İslamlaşma”nın önlenmesidir.

Tablo 3: FPÖ ve SD Göç Karşıtı Söyleminde Kültürel Güvenlik Teması

<i>Söylem Araçları</i>	<i>Alt Referans Nesnelere</i>		<i>Beklenen Güvenlikleştirme Çıktıları</i>	
	(FPÖ)	(SD)	(FPÖ)	(SD)
Parti programları, deklarasyonlar, liderlerin konuşmaları, parti kongrelerinde konuşmalar, seçim programları, seçim kampanyaları sloganları ve konuşmaları, duyurular, posterler	<ul style="list-style-type: none"> • Heimat • Eğitim sistemi • Gençler • Avusturya kimliği • Dayanışma • Germen ırkı ve kültürü • Barış kültürü • Hıristiyanlık • Demokrasi ve özgürlük • Dil 	<ul style="list-style-type: none"> • Kültürel kimlik • Milli kimlik • Demokrasi kültürü • Toplumsal uyum • Refah devleti • Hıristiyan kültürü 	<ul style="list-style-type: none"> • Çok kültürlülük politikalarından vazgeçme • Göçün sınırlanması için anayasal düzenleme • İslam’ı durdurmak • Okullarda yabancı öğrenci oranını düşürmek • Entegrasyon kurallarını sıkılaştırma 	<ul style="list-style-type: none"> • Toplumun homojenleşmesi • Çok kültürlülük ve entegrasyon politikalarını terk • Asimilasyon politikalarına geçiş • Daha sıkı vatandaşlığa geçiş kuralları • Eğitimde İsveç kültürüne ağırlık verme • İslamlaşmayı önleme

50 *SD Göç Politikaları Programı*, s.1.

51 *Ibid.*, s.4

52 *SD - İsveç Demokratları Partisi 2010 Seçim Manifestosu*, 2010, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2010), s.4.

İç Güvenlik: “Seçici Geçirgen” Sınırları Sağlamlaştırmak

Kopenhag Ekolü, “kimlik” merkezli bir güvenlik türü olarak toplumsal güvenlik (*societal security*) sektörünü literatüre kazandırmıştır. Avrupa’da radikal sağ partilerin söylemlerinde bir güvenlik teması olarak incelenirken, “toplum güvenliği” kavramını kullanarak kavram karışıklığı yaratmamak adına “iç güvenlik” kavramı kullanılacaktır. İç güvenlik teması, kimlik odaklı toplumsal güvenlik kavramından çok farklı olarak, göçmenlerin ülke sınırları içerisinde yaşayan ve radikal sağ partilerce ülkenin asıl sahibi olarak görülen vatandaşların günlük yaşamlarındaki güvenliklerine tehdit oluşturduklarına ilişkin söylemi ifade etmektedir. Bu kapsamda göç güvenikleştirilirken, eş zamanlı olarak göçmenler de suçlanma-suç öznesi haline getirilme sürecine dâhil olmaktadır. 11 Eylül saldırılarını takiben ise göç artık açıkça güvenikleştirilmiş ve göç politikaları iç güvenlik politikalarının bir parçası olarak görülmeye başlanmıştır.⁵³ Bu nedenle artık göçmenler sadece adi suçlarla değil, terör ile de bağlantılı resmedilmektedirler. İç güvenlik teması, göçün durdurulmasına ilişkin söylemi desteklemek için kullanıldığı gibi vize ve giriş koşullarının sıkılaştırılması, kimlik kontrolleri ve takibin artırılması gibi sıkılaştırıcı önlemler için de gerekçelendirme aracı olarak kullanılmaktadır. Bir noktadan sonra “yabancı” ya da “göçmen” kavramından “yabancı terörist” kavramıyla benzer algı yaratmaya yönelik yararlanılmaktadır.

Bigo’nun “Soğuk Savaş’ın ve iki kutupluluğun bitimiyle birlikte ordu, gizli servis gibi dış güvenlik birimlerinin dikkatlerini dışarıdan artık sınırların içerisindeki düşmanları tespit etmeye çevirirken, iç güvenlik birimlerinin de (polis, gümrük kontrol gibi) iç düşmanları bulmak için sınır ötesi ile irtibata geçtiği ve bu alanda bir yaklaşma olduğu” tespiti önemlidir.⁵⁴ Bigo’ya göre güvenikleştirme, ulus ötesi akımlar ile hala varlığını sürdüren fiziksel, sosyal ve kimlikle ilintili sınırları birleştirerek devletin mevcut fiziksel sınırları dışında yeni bir sınır çizme yaklaşımının sonucudur. Böyle bir perspektiften değerlendirdiğimizde devletlerin artık ulus devlet sınırları dışında yeni güvenlik çizgileri ve güvenlik sınırlarının oluştuğu gerçeğini de vurgulamış oluruz. Bu sınırların “seçici geçirgen” bir yapısı mevcuttur ve sınırlara tehdit olarak konumlandırılanlar iç güvenlik için de bir tehdit olarak çerçeveselendirilirler. Sınırların “seçici geçirgen” yapısının en çok fark edildiği alanlardan bir tanesi de radikal sağ partilerin AB ülkelerinden gelen göçmenlerle üçüncü ülkelerden gelen göçmenlere yönelik ton ve söylemlerindeki farklılıkta açıkça ortaya çıkmaktadır.

FPÖ örneğine bakıldığında göç konusu, 1980’lerde Haider ve FPÖ’nün girişimlerine kadar Avusturya’da siyasi gündemin ve de iç güvenliğin önemli bir konusu olmamıştır. Burada dönüm noktası olarak Avusturya’da göç konusunun Sosyal İşler Bakanlığı’ndan İçişleri Bakanlığı’nın yetki alanına geçmesi gösterilebilir; çünkü böylece göç iç güvenliğe bir tehdit olarak konumlandırılmıştır.⁵⁵ Partinin 1999 yılına ait seçim manifestosu, göçmenlerle iç güvenlik ve suçlar arasında bağlantı kurma konusunda oldukça doğrudan ve açık bir dil taşımaktadır. Manifestonun “Avusturya bir göç ülkesi

53 Mudde, *The Relationship Between Immigration and Nativism*, s.11.

54 Didier Bigo, *Terror, Insecurity and Liberty: Illegal Practices of Liberal Regimes after 9/11*, Londra, Routledge, 2008, s.320.

55 Williams, *The Impact of Radical Right Wing Parties*, s.173.

değildir.” adlı beşinci bölümü, Avusturya’da göçmen nüfusun arttığını belirttiikten sonra “organize suçlar kontrolsüz bir şekilde yükseliştir.” savını yönelmektedir.⁵⁶ Sonrasında gelen tüm göç karşıtı çağrılarını da “suç” odaklı bu üst başlıkla bağdaştırmaktadır. Yine aynı başlıktaki çağrılarında birinde, halkı organize suçlarla kapsamlı bir mücadeleye, bir diğerinde ise uyuşturucu ve suça daha sert cezalar verilmesine, suç işleyen yabancıların derhal sınır dışı edilmesine davet etmektedir.

FPÖ, sadece mevcut göçmenleri değil, sığınmacıları da potansiyel suçlular olarak görmektedir. Örneğin, sığınmacıların prosedürleri tamamlanana kadar ayrı ve izole edilmiş alanlarda barınması gerektiğini savunması bunun bir yansımasıdır.⁵⁷ Ekonomik güvenlikle ilgili olmakla birlikte FPÖ, sosyal refah devletinin getirilerini istismar eden yabancılara yönelik de iç güvenlik bağlamı bir dil kullanmaktadır. Örneğin, bu tarz bir istismarda bulunmanın suç olarak ceza yasasına eklenmesini ve bu suçu işleyenlerin acil bir biçimde ülkeden çıkartılmasını savunmaktadır.⁵⁸ İç güvenlik vurgusunun FPÖ’nün yerel seçim kampanyalarında daha da fazla öne çıktığı gözlemlenmektedir. Örneğin, FPÖ 2010 Viyana Seçim Kampanyası’nda “daha güvenli bir Viyana için” sloganını kullanmıştır.

Genel olarak değerlendirildiğinde; Avusturya vatandaşları, toplumsal huzur ve toplumsal güvenlik iç güvenlik temasının altında yer alan ana alt referans nesnelere olarak gözlemlenmektedir. Göçmenlere yönelik özel güvenlik birimlerinin kurulması ve önlemlerin alınması, göçmen sayısının azaltılması, iltica yasalarının sıkılaştırılması ise bu sürecin beklenen çıktılarıdır.

SD ise 2007 tarihli göç politikaları programında açıkça sosyal problemlerle göç konusu arasında bir bağlantı kurmaktadır.⁵⁹ Sosyal problemlerin İsveç toplumundaki belirtileri olarak ise yabancılaşma, grup çatışmaları ve suçu göstermektedir. SD’ye göre hapse yol açacak suçlara karışan ya da daha az ciddiyeti olan ancak sürekli tekrarlanan saldırılara dâhil olanların ikamet izinlerinin iptal edilerek ülkelerine geri gönderilmesi gerekmektedir. Yine göç karşıtı birçok partide görüldüğü üzere SD de terör, kaçakçılık ve göçü aynı düzlemde tartışmaktadır ve bu kurgu göçe yönelik söylemlerini doğrudan suçla ilişkilendirmektedir. Terör, kaçakçılık ve yasadışı göçle mücadelenin hem dış sınırların hem de iç göç kontrollerinin sıkılaştırılmasından geçtiğini özellikle belirtmektedir.⁶⁰ İlticacılara yönelik parmak izi ve DNA testi uygulaması da suçla ilişkili yaklaşımın izlerini taşımaktadır. SD’nin söyleminde ilticacılar suçla ilişkilendirildikleri derecede hastalıklarla da ilişkilendirilebilmektedirler. Örneğin parti, DNA ve parmak izi testine ek olarak hem ilticacılara hem de ikamet izni için başvuranlara HIV, TB gibi çeşitli hastalıklara yönelik testlerin uygulanmasının zorunlu hale getirilmesini önermektedir.⁶¹

56 FPÖ - Avusturya Özgürlük Partisi 1999 Seçim Kampanyası Manifestosu, 1999, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012), s.4.

57 FPÖ 2006 Seçim Kampanyası Manifestosu, s.4.

58 Ibid., s.4.

59 SD Göç Politikaları Programı, s.1.

60 Ibid, s.3.

61 Ibid., s.4.

İsveç'teki mevcut sistem, göç politikaları konusunda yerel yönetimlere önemli derecede sorumluluk yüklemektedir ve SD bu durumu etkin biçimde kullanmaya çalışmaktadır. Bu kapsamda iç güvenlik teması, partinin yerel yönetimlere ilişkin politika ve söylemlerinde daha fazla ortaya çıkmaktadır. Örneğin, SD'nin 2008 tarihli yerel yönetim politikaları programının “suçu önlemek” alt başlıklı bölümünün henüz girişinde ilk vurgulanan nokta; ulusal düzeyde sorumlu bir göç politikası için adımlar atılması ve daha sıkı yasaların uygulamaya konması gerektiğidir.⁶²

Genel olarak değerlendirildiğinde iç güvenlik teması altında göç karşıtı politikalarında SD'nin alt referans nesnelere; sosyal yapı, yerel yönetimler, yerel halk ve toplumsal bütünlüktür. Beklenen güvenlikleştirme çıktıları ise göçmenlere yönelik iç ve dış kontrollerin artırılması ve suçla karışan göçmenlere yönelik yaptırımların sıkılaştırılmasıdır.

Tablo 4: FPÖ ve SD Göç Karşıtı Söyleminde İç Güvenlik Teması

<i>Söylem Araçları</i>	<i>Alt Referans Nesnelere</i>		<i>Beklenen Güvenlikleştirme Çıktıları</i>	
	(FPÖ)	(SD)	(FPÖ)	(SD)
Parti programları, deklarasyonlar, liderlerin konuşmaları, parti kongrelerinde konuşmalar, seçim programları, seçim kampanyaları sloganları ve konuşmaları, duyurular, posterler	<ul style="list-style-type: none">• Toplumsal huzur• Avusturya vatandaşları• Toplumsal güvenlik	<ul style="list-style-type: none">• Sosyal yapı• Yerel yönetimler• Yerel halk• Toplumsal bütünlük	<ul style="list-style-type: none">• Özel güvenlik birimlerinin kurulması• Göçün sınırlandırılması• Suç işleyen yabancılara cezaların ağırlaştırılması• Suçla karışan göçmenlerin ülkeden sürülmesi• Sığınmacıların toplumdan izole edilmesi	<ul style="list-style-type: none">• Göçmenlere yönelik iç ve dış kontrollerin artırılması• Suçla karışan göçmenlere yönelik yaptırımların sıkılaştırılması

Sonuç

Avrupa'da göçün güvenlikleştirilmesi, çok aktörlü ve belirli “güvenlikleştirme çıktıları” hedefleyen bir süreçtir. Bu kapsamda radikal sağ partiler, Avrupa'da göçün güvenlikleştirilmesi sürecinin en önemli aktörlerindedir. Ancak göç karşıtı siyasi partiler için artık sadece göçün ve azınlık grupların milli egemenliği yıpratacağı söylemi yeterli olmamaktadır. Yeni güvenlik anlayışıyla bireylerin güvenliğine odaklanan, göçmen işgücünün bireyin istihdamına, ekonomik alanına ve sosyal yaşamına tehdit oluşturduğu savı daha etkin kullanılmaktadır. Dolayısıyla göç karşıtı söylemlerinde bazı referans/alt referans nesnelere öne çıkartarak ve belirli güvenlik temalarını kullanarak ulaşmaya çalışmaktadırlar.

62 SD Yerel Yönetimler Programı, s.11.

Bu çalışmada gerçekleştirilen Avusturya FPÖ ve İsveç SD partilerinin göç karşıtı söylemde güvenlik temalarının kullanımına ilişkin analiz, farklı ülkelerdeki her iki parti tarafından da dört farklı güvenlik temasının aktif bir biçimde kullanıldığı, fakat kullanım ağırlıkları ve referanslarının ülkelerin tarihsel, sosyal ve kültürel farklılıklarından yoğun biçimde etkilenmekte olduğunu ortaya koymaktadır. Öncelikli olarak dikkat çeken ilk unsur, Avusturya'da göç algısında ekonomik kaygıların hem göç karşıtı politikalarda hem de genel olarak göç politikalarında şekillendirici bir unsur olarak yer aldığıdır. İsveç'te ise göç ekonomik bir olay olmanın ötesinde uzun yıllar sosyal ve kültürel bir olay olarak algılanmış ve dolayısıyla Avusturya'da belirgin ekonomik şoklar olmasa da göç konusunda ekonomik güvenlik temasını kullanmak olası iken İsveç'te bu yöndeki algı değişiminde ekonomik ve finansal krizlerin ateşleyici rolü olduğu ve ekonomik güvenlik temasının bu vesileyle daha işlevsel hale geldiği gözlemlenmiştir. Bir diğer dikkat çekici nokta, radikal sağ partilerin her iki ülkede siyasal sistemde kendilerine yer bulabilmeleri noktasındaki belirgin farklılıktır. FPÖ Avusturya'da 1990'ların ortasından itibaren normal siyasetin bir parçası haline gelebilmişken İsveç'te ise radikal sağ hiçbir zaman büyük kitlelere ulaşamamış ve normal siyasetin bir parçası olarak görülmemiştir. Dolayısıyla İsveç'teki partilerin göç konusunda sahaya sürdüğü güvenlik temalarının kamuoyu nezdinde kabul edilebilirliği, Avusturya'ya göre daha zayıf kalmaktadır çünkü bu konuda etkin aktör olarak yer alan radikal sağın meşruiyeti seçmen gözünde hala kuşkuludur ve normal siyaset içerisinde kendine yer bulup ehliyet kazanması daha uzun bir zaman dilimi ve tarihsel süreci gerektirir gözükmektedir.

Bunlara ek olarak Avusturya'da FPÖ'nün referans aldığı "Heimat" gibi güçlü bir unsurun İsveç'te yer almaması, "göç ülkesi olmama" savının uzun İsveç için işlevsizken Avusturya'da FPÖ tarafından aktif olarak kullanılabilmesi, Avusturya ile karşılaştırıldığında İsveç'in hiç bir zaman "misafir işçi" anlayışı ve "misafir işçi" programı olmaması, Avusturya'da İsveç'teki gibi ne kapsamlı bir entegrasyon politikasının ne tartışılmış ne de uygulanmış olması gibi yapısal ve tarihsel farklılıklar güvenlik temalarının radikal sağ partilerce kullanımını etkileyen yapısal ve tarihsel farklılıklar olarak tespit edilmiştir. Bu kapsamda İsveç'te göç karşıtı hareketlerin ağırlıklı olarak ülkede göçmenlere yönelik yaklaşım ve politikaların aşırı toleranslı ve yanlış olduğu üzerin kurgulanırken Avusturya'da FPÖ daha çok göç politikalarının değil göçmenlerin varlığını tehdit olarak tartışıldığı görülmüştür.

Bununla birlikte her iki ülkedeki partilerin de göç karşıtı politikalar ve güvenlik temalarını kullanımı açısından bazı ortak yanları olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Örneğin her ikisi parti de göçmenleri eleştirirken AB ülkelerinden gelenlerin bu eleştirilere dâhil olmadığını satır aralarında ya da açıkça belirtmektedir. Bununla birlikte, çok kültürlülüğü reddetmek, "önce bizim ülkemiz" mottosunu öne çıkarmak, Hıristiyan değerlerini savunmak ve İslam karşıtlığı her iki partinin de güvenlik temalarına entegre ettiği önemli yaklaşımlardır.

Genel olarak değerlendirildiğinde önemle vurgulanması gereken bir nokta, göç karşıtı tüm tartışmaların ardında göç politikalarından çok Avrupa'da yeni sosyal devlet modelinin ve refah devletinin küreselleşme bağlamında yeniden tanımlanması sürecindeki sancuların yatmakta olduğudur ve aslında göç bu tartışmada bir mücadele alanı olarak örnek

olay işlevi görmektedir. Üretim şekillerinin uğradığı dönüşüme bağlı olarak küreselleşmenin sosyal devlet modelini ve refah devleti anlayışını tartışmaya açması kaçınılmaz bir sonuç olmuştur. Bunun sonucunda ise birçok politika gibi göç politikalarının da entegrasyon stratejilerinin de yeniden tanımlanması gerekmiştir ancak bu tanımlamayı yapabilme açısından ulusal ve ulus üstü düzeydeki farklılıklar, Avrupa ülkelerinde göç konusunda radikal karşıt seslerin yükselmesine de zemin hazırlayabilmektedir. Bu kapsamda radikal sağ partiler, bu farklılık ve zayıflıklardan yararlanarak seçmen kitlelerini tüm Avrupa'da göçün entegrasyon yöntemi ile yönetişiminin başarısız olduğuna dair bir yargıyı yaratıp yaygınlaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu çalışmada da vurgulandığı üzere Avrupa'da radikal sağ partiler, 1980'lerin sonuna kadar sürdürebildikleri geleneksel politika kartlarını artık ellerinde tutamamaktadırlar ve aslında göç ve göçmen karşıtlığı bu partilerin yeni bir “kart” ve “öteki” arayışının sonucudur.

Kaynakça

- Balkır, Canan. *Uluslararası Ekonomik Bütünleşme Kuram, Politika ve Uygulama AB ve Dünya Örnekleri*, İstanbul, Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2010.
- Balzacq, Thierry. "Constructivism and Securitization Studies", *Handbook of Security Studies*, Londra, Routledge, 2002, s.56-72.
- Berezin, Berezin. *Neoliberal Zamanlarda Liberal Olmayan Politikalar: Yeni Avrupa'da Kültür, Güvenlik ve Popülizm*, İstanbul, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2009.
- Betz, Hans Georg. "Exclusionary Populism in Austria, Italy and Switzerland", *International Journal*, Cilt 56, No.3, 2001, s.393-420.
- Bigo, Didier. *Terror, Insecurity and Liberty: Illegal Practices of Liberal Regimes after 9/11*, Londra, Routledge, 2008.
- Buzan, Barry *et al.*, *The Evolution of International Security Studies*, Cambridge, Cambridge University Press, 2009.
- Fairclough, Norman. *Language and Power*, Londra, Longman, 1989.
- Fowler, Roger. *Language and Control*, Londra, Routledge & Kegan Paul, 1979.
- Buzan, Barry *et al.*, *Security: A New Framework for Analysis*, London, Lynne Rienner Publishers, 1997.
- FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 1997 Parti Programı*, 1997, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012).
- FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 1999 Seçim Kampanyası Manifestosu*, 1999, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi: 22.09.2012).
- FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 2006 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu*, 2006, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012).
- FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 2008 Seçim Kampanyası Parti Manifestosu*, 2008, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012).
- FPÖ - *Avusturya Özgürlük Partisi 2011 Parti Programı*, 2011, <http://www.fpoe.at> (Erişim Tarihi 22 Eylül 2012).
- Goodwin, Matthew. "The New Radical Right: Violent and Non-Violent Movements in Europe", *Report of Institute of Social Dialogue*, 2012.
- Huysmans, Jef. "The European Union and the Securitization of Migration", *Journal of Common Market Studies*, Cilt 38, No.5, 2001, s.751-777.
- Huysmans, Jef. *The Politics of Insecurity: Fear, Migration and Asylum in the EU*. Londra, Routledge, 2006.
- Kaya, Ayhan. *İslam, Migration and Integration: The Age of Securitization*, Londra, Palgrave Macmillan, 2009.
- Kress, Ghunter. *Linguistic Processes in Sociocultural Practice*, Oxford, Oxford University Press, 1989.
- Mandacı, Nazif. "Avrupa'daki Radikal Sağ Partiler ve Balkanlı Kuzenleri: Çanlar Türkiye İçin Çalıyor", *Uluslararası İlişkiler Dergisi*, Cilt 33, No.9, 2012, s.41-71.
- Miles, Robert. *İrkçilik*, Sarmal Yayınevi, İstanbul, 2000.

- Mudde, Cas. *The Relationship Between Immigration and Nativism in Europe and North America*, Migration Policy Institute, Washington, 2010.
- Ovalı, Şevket. “Ütopya ile Pratik Arasında: Uluslararası İlişkilerde İnsan Güvenliği Kavramsallaştırması”, *Uluslararası İlişkiler*, 2006, Cilt 10, No.3, s.3-52
- Ramet, Sabrina Petra. “Triple Chauvinism in the New Eastern Europe”, *Social Currents in Eastern Europe: The Sources and Consequences of the Great Transformation*, Duke University Press, s.121–129.
- Reisigl, Martin ve Ruth Wodak. *Discourse and Discrimination: Rhetorics of Racism and Antisemitism*, Londra ve New York, Routledge, 2001.
- Schierup, Carl Ulrik *et.al.*, *Migration, Citizenship and the European Welfare State: A European Dilemma*, Oxford, Oxford University Press, 2006.
- SD - *İsveç Demokratları Partisi 2007 Göç Politikaları Programı*, 2007, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2012).
- SD - *İsveç Demokratları Partisi Yerel Yönetimler Programı*, 2008, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2012).
- SD - *İsveç Demokratları Partisi 2010 Seçim Manifestosu*, 2010, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2010).
- SD - *İsveç Demokratları Partisi 2011 Parti Programı*, 2011, <https://sverigedemokraterna.se> (Erişim Tarihi 13 Temmuz 2012).
- Tardif, Jean. “Intercultural Dialogues and Cultural Security”, *Global Policy Forum*, 2002. <http://www.globalpolicy.org/component/content/article/162/27588.html> (Erişim Tarihi 25 Eylül 2012).
- Taureck, Rita. “Securitisation Theory – The Story so far: Theoretical Inheritance and What it Means to be a Post-structural Realist”, *4th annual CEEISA convention, University of Tartu, 25 -27 June 2006*.
- Van Dijk, Teun. *Ideology: A Multidisciplinary Approach*, Londra, Sage, 1998.
- Williams, Michelle Hale. *The Impact of Radical Right Wing Parties in West European Democracies*, Macmillan, Palgrave, 2006.
- Wodak, Ruth *et.al.*, *Methods of Critical Discourse Analysis*, Londra, Sage Publications, 2001.
- Zaslove, Andrej. “Closing the Door: The Ideology and Impact of Radical Right Populism on Immigration Policy in Austria and Italy”, *Journal of Political Ideologies*, Cilt 9, No 1, 2004, s.99–118.

Summary

Immigration is a popular issue in the contemporary policies of Europe, both at the national and the supranational level. The increase in the volume and intensity of the migration flows from and to European countries, integration questions regarding settled migrants, internal dynamics of the European integration process and outcomes of the globalization could be defined as the leading factors which lie behind the rising salience and popularity of this issue. As a result, migration has become one of the issues of political polarization in the national and supranational policies of European countries today, indeed. Within this process, understanding regarding security in Europe has a prominent role. Following the end of the Cold War, the concept of security was also redefined to be any other concept in international relations and that has been raised to a widening of the traditional meaning and definition of security. In this redefinition, migration has been framed as a threat. Within this context, the Copenhagen School and their securitization theory provides a precious analytical tool that could be used in order to explain the existing approaches and sentiments regarding migration in Europe after the 1990s. When the case of migration considered, the approaches which frame migration as a subject of security have not been using solely border policies but reveal themselves also in employment policies, residency permit policies or social security policies.

Radical right parties in Europe, the so-called third generation or third wave radical right parties, could achieve electoral support in Europe again after the Second World War, particularly with the triggering impact of the anti-immigrant policies and securitization of migration. Moreover, they have become a usual part of the political arena and relatively de-marginalized in the system. The approach and policies that frames every type of migrant and migration could be defined as the common characteristics of these parties. This study stems from the idea that anti-immigration policies of the radical right parties in Europe were constructed on four main themes: (i) national security, (ii) economic security, (iii) cultural security and (iv) internal security. These security themes have been used functionally by the radical right parties in order to securitize policies regarding migration in Europe and to conduct populist policies. In this framework, party programmes, declarations, statements and speeches of the party leaders, election programmes and posters of the two parties from Europe, the FPÖ – the Freedom Party of Austria and the SD – the Swedish Democrats, have been analysed in order to reach the traces of security themes which were diffused in the anti-immigration discourse of these parties.

This study reveals that anti-immigrant policies in Europe result from a process of securitization, and that, within this process, radical right parties have been formulating discourse and approaches through a construction process by intensively using the security themes mentioned above. However the frequency with which radical right parties use these themes may vary according to the specific historical, social and cultural characteristics of a particular country. For instance, as a result of the particular characteristics of Austrian history and society, it has been observed that the FPÖ could use the theme of national security intensively in Austria by using its interlinkage with the concept of “heimat” [home]. On the other hand, economic security is more explicit in the policies of SD in Sweden by addressing the concept of the “welfare state,” which is an impressive concept in Sweden more than any other nationalistic term. In addition, the weight of anti-Islamism and religious themes have been increasing in the anti-immigration discourses of both of the parties when linking it to cultural security.